

والا تكثر زيادته فلو انما اكلته في الاستغفار كقولك لمن قال قد صليت زينة بفتح
 اللام وكسر الهمزة وسكنت في آية واجراء منكرا لقد وقع اذا كان قليل السفر والحلاف
 قدومه اذا كان كثير السفر وكقولك لمن قال غلبني الامم الامم واهلها لغيره والضم
 وسكنت الضاء مستغفرا من ان يغلبه الامم وهم روف التكميم مدة تواف
 على اخر الكلمة وقد ينفذ كما ينفذها لبيتكم انيكم به بعد مماثل ان يقال في قال ويقوله
 يقول ومن العاد ان يقولوا من انما هي ان تذكر ولم يرد ان يقع كلامه وان جان ان
 ادبه نا ان يقع كلامنا على قالنا كاجاب اذ وفقنا الله لا يحان ما وعدنا من الكتاب و
 لم يمل من يغير على خلل فيه ان يصلي بكمه وعصير عن لوجه فيه فاني باز والتأليف فيها
 كالاجاد المتبع بالذات والحق لا يوجد الا لطف في السيئات وذلك لانه ان اوص على الاستعداد
 وادبني للتوقي فسلم استل الشرح محبة املا دعصنا الله

من شهرهم ورد اليهم كبد

في علم وكمد شرب
العائين

بسمه تعالى

۱ من جلد كتاب را وقف مدرسه فيصير قلم مردم كه ثواب آنرا در سوغ قرائت يار استوار ۲
 ۲ فنار روح بر صريح يارو حاجيه زينب مشون در حاج ميرزا خليل مشون بفرمانيه و ۲
 ۳ توليت آنرا به مقصد يار وقت مدرسه مدرسه را گذار نمودم - ۴
 ۴ حاج ميرزا مشون ۱۴۰۶

نیک که بی فکر افتاده است معبرند اند که این صورت دنیا است که نزد عقله
 از نفع و صفت کزیده تر است می فهمد که مالی بدست او نیاید یا اگر هرگاه
 به سینه که ماری منوجه او شده میرد از معبر که مالی رود یا در دنیا ایستد
 که در میان است معبرند اند که او را علمی رود و بدو معبر کردن خواب
 علمی است عظمی و محضی است و او صاحب است معجزه حضرت لطف
 بود در خواب را آیه بخوی که تعبیر کند واقع شود و آنکه منتقل است
 که زنی در عالم شوهرش در سفر بود خواب دید که سون خانها
 رسا و شکست که مدت حضرت آمد و عرض کرد خواب خود را آن
 حضرت فرمود که شوهرت رسیده است و آن خان شده بار دیگر شوهرش
 لفرقت زنی همان خواب را دید و بدو معنی بر حذر و خواب
 خود را نقل کرد آنرا گفت که شوهرت خوابیده مرد خان شده
 این خبر کنان است حضرت رسیده بآن شخصی فرمود که چرا
 چرا تعبیر کنی کردی در علم تعبیر حسن و قبح عبادت الله
 حل است و برب زمان و مکان اختلاف بهم میرسد
 و تفاوت

و متفاوت شود بسبب اسم و نسب و حرفه و کردار و دین و مذہب و عقل و علم و مزاج
و صلاح و خیان و مشورت که کسی گفت دیدم در خواب که از آن میگوید همه گفت
که توفیق هیچ یار و دگری سزاوارتم نیست خواب بر سر گفت بفرقه منم کردی
شکر دان او گفته که در یکی عمت مکنه تعمیر بخواب مشافعت نزد گفت
در سہامی سائل اول اثر خیر یافتم در خاطر امده که و اذن فی الناس بالحق
الایة و در سائل دوم اثر شرعی آسان کردم باین آیه شد کرشمه که اذن میوکل
انکھا العیر انکم لسا و فون گویند که قصه آن تعمیر همان کیفیت واقع شد و بعد
باید که نور فرات داشته باشد تا نداند که لعل این روایت کند و مکر باید دانست
که خواب با حقیقت یا غدا یا خواب استغش و یا خواب حقیقی خواب خیالی است
که سخن را که شنیده باشد همان را در خرنه خواب جای داده باشد و همان را
در خواب بند و خواب غدا است که چون طعم می خورد که نزد بخت
آورد و خیالات آنکه خواب گفته است که بهم می شناسند و بعضی بعضی را
و بعضی را ندانند این خوابها باطل است و خواب حقیقی است که طعام لطیفی
خورده و کم نیز خورده باشد و در عبادت الهی خفته باشد و خاطر خود را از آنجمله
غیر خدا باشد خارج کرده باشد این خواب صحیح است و غیره دارد

دکتر باید دانست که خواب فصلی است و تاثیر تغییر آن تا آخر اشد در نیامات است و در وقت
دنا بود و در خواب فصلی است و تاثیر آن را بیشتر تا غیر بود و بنا بر ظاهر ظهور رفت و اگر در خواب
فصلی از آن در میان کمتر است باید و دیگر باید این کس از استلاء معصوم
محترز باشد و هرگاه معصوم می باشد تا اوقات فاسده حادث شود
و بسبب خوابهای اشتباه شود و معصوم نیز در حال نماید باشد و چون طاعت
از ضعف خواب و در خوابهای پریشان نبوده و چون ناول و لغزش باشد
و خواب بعضی بهمان لغزش و برای در تا غیر است و چنانکه خواب حضرت یونس
بعد از آنست که لغزش روشن شد و خواب حضرت مغیره از قبل نهاده
کرده معصومی که خواب دیده مذکور که یکی جوان ادرا بخورد و در فصلی واقع
شد چنانکه هیچ آن با بویه علیه الرحمه در حضرت صادق علیه السلام نقل نموده که بعضی
خوابها صحیح است و اما در وقت تاثیرش ظاهر شود و آن خواب

۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و بعضی خواص صحت در دغ

کتاب وانی خواب او ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰

و بعضی خواب صحیح است و تا خیر دارد و آن خواب عمده و ۲۵ و ۱۰

و اما است و بعضی خواها بود لغیر آن بر عکس است اگر خیر باشد و اگر

کتابخانه عمومی

آتش بی دود کار بسته ادکث که شود و از خوبی که داشته باشد ایمن کرد و تا بر او بیج
نجارت باشد و هر چند روشنی و ملبسته آن بسته باشد نفع آن زیاده بود و آتش بی شعله
حرام و خفوت بود آتش افروخته خشم عظیم است که بکس برسد و آتش ضعیف
بیاریت و اگر بیند که آتش در وی افتاده در شرم و جنگ آید و بیج هلاکت باشد و آتش سیر
بخدمت حاکم مشغول شود آزار دهنده است بود و اگر چه نکرده باشد توفیق حج یا به و اگر دید
که بنده از ادکردن بنده و بپسند آتش به کرد و در از غلبه آغوش گرفتنی فایده دین
بود و اگر همت بکند از آنکه معصومی است توفیق زیارت آن امام باید افتاب علم
وزارت و بهر شاهی افتاب خدج باشد آتاس دلیل مال بسیار باشد آتاس در در و دیوار
بود بقدر دانه آن هرگاه شیرین باشد و بوقت باشد و آتاس نیش دین وقت
غم و اندوه است آتاس مرد را توانگری است و زنی را شوهر آوختن به بنده ی دلیل
به ارتفاع جاه و جلال کند بقدر ارتفاع او در او بختن در دار و غیره آتاس
نوی ازین خود یاد کردن توانگر انکار نقصان در روشن را توانگری و بهر
که املامت و فائز را ایمنی و عین را فرج و خوشی بی و قرض دار را ادای
دین و مریض را شفای آزار و بنده را آزادی و غیره صبی راجع آلت صرب
قوت و منفعت و فرزند بود آهمن قوی شدن کار است آهمن زن جمیده و بر آتاس

بود آینه پسر و جاه و ستکاه باشد دلالت بر دیدار غایب می‌دارد
ابریشم منفعت باشد احرام بستن دلیل زهد و ریاضت باشد از رجا
دشمن صعب باشد بحسب آنکه زهر پیار دارد و تغییر به مال بسیار هم کرده اند
اسب با زین و لحام دولت و راحت است و اگر خود را بر اسب سوار بیند نعمت بیجا
و مردم آورد و دست دارن و اسب مادیان زن با برکت بود با کینه استیلا
در غم افتاده است استیلا سفر باشد استیلا عیش و طفرات بود دشمن اسها
دلالت بر غم و نقصان کند اصحاب بد یوانرا جواب دیدن قبول عبادت است نزد
جناب حضرت یاری آید دلالت بر غم کند و اگر جهت مداومت و درمان
مونده باشد فرج باشد اندام شخص تباه و دل خراب باشد زیاد و نقصان
و جمعیت و تفرقه و مردن ایشان تعلق دارد انگشتی بنیاد شاه امداد
و دیگر از منصب و مال بحسب حال آنکس بود و قیمت انگشتی فقر و غنا
دینی و سبوح است و با جواهرات و مال بجد است و طفراتش بود دشمن و شکست
انگشتی قوه قبله است افتادن یا م‌خاند یا دیوار و شخصی در تال و تال
بقدری که افتاده آنکه بر قید بوقت خود مال منعت حلال باشد بقدری که
و آنکه در غم بهر از سیاه است بوقت خود درین تر نافع تر و وقت مالک است

و اگر پادشاه بدیند به شامن ظفرهایید و آنکو سیاه تغیر دهد و پنج کرده اند
آرد مال حلال و نخت بود که بی پنج بار برسد بر سفید بآرد علم و حکمت
بود و خود بدی مرهم از علم او و این را بآرد و نختن منفعت است از علم او
زرد پیماریست و بر سر نخت و پلاست و ابر سیاه منفعت آنجی رخ و آرد
بود زردش پیماری و سیاهش اندوه است انگشتان دست راست پنج وقت
نماز است و انگشتان دست چپ فرزند برادر بود و انگشتان پای زیادت و ادا
یش است بیا با دام شین مال پنهانست و میراث و نایب انرا بعلی نبی کرده اند
و با دام تلخ دلاکت بر حفا کنند با آن نرم گفتگو در آن شهر آفتد و با آن نخت
غلاب و فشد بدیل آید و لشکر نبی بود یا بد معتدل راحت است و دینار است با نخت
خراب کننده است و بیا مرض هم تغییر کرده اند مثل طاعون عالم مخصوص هرگاه با کرم
باشد و بعضی با در تغیر بلشکر بپا نه کرده اند و اگر خورد دلد ریمان با دسند
میان دشمنان افتد بدر بتا و بیل شفق باشد مثل استاد بسر بتا و بیل مال
برادر رفیق باشد بزرگ کردن روزی حلال بود و زیاده مال برف
لشکر منظم شد با حاصد چون با یاد آید و پنج و اندوه و پنج نبی تغییر کرده اند و در
دیوار کرم بیل علامت بود و در سردی خوی و نیک است برف دلیل خون و

و فخر است با قلعه نعمت سبب شجرت و دولت بر ما دارد که از کجاست بدست آمد و با
و لغت نقد را که دیده و بر طرف شدن و تخم نیز اخیر کردن و کشته و سبب از آن داده
سینه سحر صا اگر با کوه است کشته شد ششم ماه و روزی طلال بود و بیست و نه روز
و فخر که ماله محمد است بر سر دیدن سرور را رسوا شدن است و صانع را عفو کند
منه بر ما می نبات در دین است با آن روزی و صبح بود نقد و دست آن
ملک عزت است از جانب ملک و دفع خرد دشمن با آن ماهی است
پیر می شرف باشد پستی تو انگری دما و میراث و منفعت و ثواب
با فن است سحر و این و این بدی در خواب دیدن دلیل است که خفی نه
و لغت که کار دنیا و آخرت او را میست کردانه و مخفی می او را برود و اگر در سینه
باشد خدای باید به پارتی خلی و غنی باشد بریدن نفرت و سودا و است با نعمت
باغ زنی بود با یک ناز در مسجد مؤمن صالح را عذاب است از با است که مخفی بزرگ
کنزد و حق را بدزدی بگریزند و از آن کشتن در باز و در و لیتی است و بزرگ
ز و ماده فرزند و ما صلاست نقد بزرگ و کو حکم آن بزرگ مرد بزرگ
بود در امور دنیا و ماده زن بود بدین سان کینه است صانع
بود سینه ماه و روزی بود نقد را که دیده و تر آن را از خاک

[illegible]

عین شکر بجز در زده هر آینه خادوم و خانه و بارش هر دو علم در دست و دوزخ
و در دین و دنیا و سعادت و شرف و اوج چشم دولت کند که راه حق از دست
آورد اگر چشم سیاه باشد یا کبود یا زرد یا سفید چشم چشم سوزان
عزیزین چشم خیزد ببارد چاه لبراء قطع و میزند صفت و شکست عذر و دیگر صفت
حسب اگر ندید که دولت در دست خود دارد از سر و اندیشه را از یاد و دست
ز غم و اندوه و خوار شدن و خائف را از اندیشه و سرخ را از کف و خرق را
ادراک است در خجالت دولت بجز کشتن و حیرانی و کفر و دفع بانه
جز در خجالت حاکم است بجز کردن طمع بجز در و صحت و سراد و در
دولت بر صلح بزرگوار بر هر طرف تمام است اما رنج و کینه آن است که
دادار دین دین بزرگوار و اگر چه که دانه جو تا صفت او را خیزد از کمال
شد و لا کوه و عمارت و جو تر از آن است جو تر عالم عمارت عمارت از بار آید
هکست در حق و سعادت باین صفت است عبادی و دین پاکست در
در این جهان آرد از آن است که در عبادت و دین خالص بود و در عبادت
و سخن لطیف خالص زینت بود و عجم دانه و مال که از دست رفته باشد
باز که عفو عالم باشد و عفو کردن اگر چه که هر چه میرود و عفو را در دین کند و در بار

[illegible]

الحسين

[illegible]

مناویں

زین بنیاد علی خردمانست و در این بنیاد است بنیاد خرد
در این بنیاد است بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد
از این بنیاد است بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد
در این بنیاد است بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد
سبب بنیاد علی بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد
مهر بنیاد علی بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد
و با ماه و سنار کالی و آفتاب جاسازی در و کمره و شمع و یزید و خرم
سهر که بنیاد علی بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد
لوحه اگر از کا و با یک کفنه بنیاد است و در این بنیاد است بنیاد خرد
حیدر لاش خیر ما کولی بنیاد و در این بنیاد است بنیاد خرد
رج و با لاش و بنیاد و در این بنیاد است بنیاد خرد
در این بنیاد است بنیاد خرد و در این بنیاد است بنیاد خرد

کتاب در معانی
مصطفی

و عمر و زرد و دشت است. و میراث از فضل آن شماره مروی است
و از خاندان آن مروی است. سوزن است و در جانب روین المدم
و همیشه رجاء و خیر انداخته شدن سحره کردن خیر از خیرهای
است و در کتب مراد است و خیر خیر را طلی نشدن مقصود دعاهاست
سرمایه و دشت و در دشت سوره هر چه و چشم کردن از لعل
وین باشد سکت دشمنان فردا به وجهی که لا احرار و داری و
طایع و فادماکان و سیده عرب است و سینه چوب است سینه چوب است
که لعل آن دیر سبیل دشمنان برکت و داری است سینه چوب است
عاشق و دلبسته و دشت و دشت است. **ببین** شانه کردن سوره در شین
هر دو لادن از غم است شانه مروی در سینه چوب است سینه چوب است
بر کینه و دزد و دزد و دزد است شین دشمن ضعیف و شین دشمن
کردن در آب صاف طلب علم و دجه معاش بود شین علم در روز عدل

ببین

بوده و شریک منفعست سست شدنی علم دایم عله الی سست شدنی
زنی و عاقلم لحو شید اگر سست بران سوار شده شد و سوار رسد و اگر کند
که سوار بر آب سست و لقا نکند کرد و اگر کند که از کوه بالا میرود و در میان قوم زر که
شد و در روز و زرت کند نهاده ان آرا بشی و در شش و شش اگر سست که در شری
آند دین او قوی کرد و در شش و شش سست سست سست سست سست سست سست سست
و محض و در سست بود که از غم خلاصی شود و از سست سست سست سست سست سست سست
و حاضر کرد و شش و شش و مراد او سست و دین او سست و زرت سست سست سست
باشد و مقدس را ارادای فرض بود و سست سست سست سست سست سست سست سست
و سست سست سست سست سست سست و سست سست سست سست سست سست سست سست
و سست سست سست سست سست سست و سست سست سست سست سست سست سست سست
زنی و در سست سست سست سست سست سست و سست سست سست سست سست سست
کرد و سست سست سست سست سست سست و سست سست سست سست سست سست سست

مال بود و اگر دید که از وی میرفت بهمان قدر زیان کند و چهار اشغال بود و عفو
و چهار اشغال بود و عفو می باشد علم اگر دید که بخاندان او اشتغال داشت نعمت و دوست
دارین برسد و فتوح از غنیمت بیاید عروج اگر بلند که با کمان عروج نموده در میان قوم
خو سرزک شود عمارت اگر بلند که در عمارت خود نشسته کند و او آفریند و شود
عزیز عبادت و دل مال باشد عقل در کردن دلیل نفاق است غم شادی است
و خست و فاخته زن که با یون مرد است صاحب کمال باشد فریب دل
فوت دین باشد و داده شدن مال فلوس آنکه کفیل و قاتل و بسیار غم و اندوه
فیل و پش و غمی شدن باشد قبر و زه طفل و فوت و صحبت روان است
فرشته اگر بلند که با بوی میگوید اضرار وی کرده کرد و اگر بلند که فرشته
با او حکم کرد از معاصی میروند آنکه هر صورت فرشته را در محراب دیدن خوب است
فتح تبار و بل سپاه شوی و فوت و خوشی و بوی فرآن دین و دین
در آن و اگر دید که آنرا میخواند بلند مرتبه شود و آیه عزت است و آیه عزت
خیم و غنیمت و آیه نقص به ارشدن از خواب غفلت و نوشتن آن نیکی کردن و میرا
با فتن است قتل دلیل بود بر آمدن مردی مخصوص وقتی که به بلند روز
که گشت ده شد و شاید که حج کند از د قلمت و دل و لایت و علم باشد قلمدان به دست

وقتی بنا و میل نوبه باشد قیامت اگر کسی پند که قیامت برپا شد از اول اول است
مفهوم باشد حق تعالی اینها را نصرت دهد و از غنای حاصل کند و خاتمه این است
سوی دست گرداند و اینها را از اول طعم و ساد و پخته بخورند آن را که در دنیا و میل پسرها
و غنای آن زن که در دنیا در جواب زیاد و دشمن است کافه بخند صاحب را از اول
مال و عاقبت او بخند را از اول خنده و اتفاق گویند و در میان خلق بیک نترست و قیامت
کتاب از پیش دلائل است بر این کند و از پس برمال اندک و از انب بر عیای پادشاه
دار کا و امالی خود از سرس و پیم و از سر منفعتی که از سرز که با و رسد که از اول
صلمت محکم باشد که به در دعو و دشمن بهمان دلفی دست کشت زار و عیای
خو بوقت دالالت بر فرزند کند و در عیای نامحور و دپ وقت دلیل معنی بود که در
بهم بر ایند کشتی بنا و میل زندان باشد عیای محوف بر بلا لغش بنا و میل زن
کوری و نری و نیک خصل در دین است و بد صله و درویشی و غم دانه ده و نقصان
و مصیبت بود کل بر درخت بنا و میل فرزند باشد خاصه سرخ آن و کل صلاب مال
صلالت و تند رسی و عمر در از و کل بخند زار است کل عیای کردن دالالت
بر عمل صالح کند و پیش و عشرت کورستان صحبت جا به لالت کوزه طفل باشد

کوسفند عینیت و خرد و مال صلاح است و نعمت باشد و خلاصی از غم و بار عینیت
و فتح صحبت مرد سرزک است و پیش ترست که سرزک واری و سریم باشد کاف و ناخر
نشان خطی است و فریه فراضی و دوشیدن آن بیمار را شفا دهد و مدیون را آرد
رهن و کاف و پیش غنی شدن است کندم عینیت شدن است و مال صلاح و بارنج و بارخوشه
مقطعی و شکلی است کج یا قتل تو فنی یا قتل بکار حضرت کمرسین بی ناک
شاد است و آمرزش خاصه چون نیرنگان کمرید یا در مجلس عجم و مو عظمه باشد
و ببا ناک و فرار و طول مصیبت و اندوه باشد کز دم دشمن صعب بود کشتی
مال صلاح است کعبه ایمان و ایمنی است کلاه عز و جاه باشد بقدر قیمت آن کور
نزد آن بوی کوب که نرسد است و عاده و خیر است و سفید فرزند خوب روی باری
و سرخ فرزند معاشره و لعب و طلب ادا است و زود فرزند بیار و بسیار فرزند
نواکند و مسوره و ابلق از هر رنگی بقیاس آن و بدولت نیرنگ و سیل کرده اند و بسیار
کوشک و آن عینیت و متفکر است کوشک بخت مال و نعمت است که این بدست
آید و کوشک بر بیان مال و نعمتی که بسختی بدست آید و خام پی ری و درد
و غم و اندوه مصیبت است کوشش مرد زنت و دختر و دوست و رفیق و عظام مال
و دشمن و ترس کسود سیل بوی بر عز و جاه و مال و فرزند و سیل

لشکره بران و بیخ و بیل و بار سخت و چنگ و بیل و محنت است و اگر میماند
 باشند و افشاندن کفر باشد و از کفر باشد صاحب ستر لا حور و غم و اندوه و
 لا عری نهان است و با صفت و باستی و غم و اندوه و بیماری مخصوص
 وقتی که اگر کسی در دین باشد و باقی از نیست و کینرک و غم و جاه و تعلل زان
 حسن و جمال است و کینرک و دختر و غمت و سال دنیا لشکر درویشی و غم و اندوه
 و رنج است **در مقام** و هم با بوضوح دلیل مرصیت است است بشیرین حال
 بود و نه غم و اندوه و مردن ندامت بود مرده را در خواب نند کار
 وی به صلاح آید و اگر مرده را چیزی بدید در غنرت و محبت او نقصان شود
 و اگر مرده او را چیزی بدید بر نوازش شود و لغت بی اندازه باید و اگر مرده
 با وی آید کار نترست او نیک شود و اگر او با مرده شود و در پیرد و اگر مرده
 سخن گوید با وی باید و اگر بیند که مرده است عمرش در از شود و اگر مرده با
 در خواب مرده بیند عمر او در از شود و بی غم شود مرغ خاک و بتا و بیل زن
 جمیله احمق باشد و غم و اندوه بود و مرغ صحرائی بلند و در صبر است و مرغ
 ای روزی صلال بود موی سفید بصلاح آمدن کار است و بسیار رنج و محنت
 خاصه اگر در از باشد و ترا کشید و سر از غم خلاص شدن است و خوشی

خوشی که میوه مال بود و در به در شب بنا و دل عدم فرائد و زن جمله و فرزند بر
گرفته و مرد و از به خود رد دلیل هر چه حضرت و مال بود مستی از شراب توانگری از مال
حرام است و از غیر شراب نیز سیرک است و حرام شدن در کار دنیا بقدر مستی
مسکه مال حرام است و علم مصاحبه و دوشی با فتن است مسکه مردم در ویش است پس
فراخ شدن و در است بعد از فتن سیرک قوم شدن است و مال عظیم فتن
منج است که است تا نزدی دکن بیرون و مال فتن و فتن اندرون و مال فتن
و مرگ و بلاء سیرک و مال کرده است مال اندک است منبر و منبر سیرک
و نیکو و فرود آمدن و فراب شدن و مردن خطیب و ماضی است ماه بارش
و در سود و در و زن و فرزند و گرفتار ماه مغرور و بارش است و هی
ترو و مال غنمت است خوش غم و اندوه باشد هر که تقدیر از شادی و
در است و در جان زن و فرزند و زینت و مال بود از فتن و دم کسی مرد عالم
بود و دال او شدن بران ایمنی از خوف است و فراخ شدن روزی منی بنا و دل فرزند
و زبانی و مال بود مورچه بسیاری مردم است و مال و غنمت تقدیر زبانی
مورچه مورچه بنا و دل زن است و نظر هر سوره و در بطن فاسقه فاسقه قوم
سفید بنا و دل غنمت و مال حرام بود و زردی باشد **الغنى** نا و در

بنا و دل آفرینت بگویند کس به دلیل زانی جمیل و فرزند نیکو بگویند زاری است و نیت
 و مغفرت باشد شد مال و نفع باشد ملک از زلف قدرت نزدان مرد را
 مال بود و زنی را تو برکتی شد به نفع و نفع از جانب حق تعالی و مال و دولت
 خدا را بدست و پادشاهی و توانایی توانائی در کارهای و پیری و برادر
 زاده و شهنشاهی و تان و تان و مال و ملک که اسان بدست آید **بر بزرگو**
 و ارم از او کردن و حق کردن و زکوة دادن و ادای شهادت و وفا بوعده
 کردن است و نمود و حصول مراد و فرج و جمعیت باشد **در آیه** تاویل
 غیر و شهنشاهی است نموده و آنکه بنا و دل جنک و سخن چینی است **در آیه**
 با قوت تاویل آن کمرنده و کفرنا کفره و مانع بچه و علم و ادب باشد بچه مانع مانع است
در آیه تاویل آن داره و علم بصورت

۱۰۰

در آیه تاویل آن داره و علم بصورت
 در آیه تاویل آن داره و علم بصورت

در آیه تاویل آن داره و علم بصورت
 در آیه تاویل آن داره و علم بصورت

در آیه تاویل آن داره و علم بصورت

در آیه تاویل آن داره و علم بصورت
 در آیه تاویل آن داره و علم بصورت

اَنَا ظِلُّ لَمُحَمَّدٍ لَمْ يَزَلْ مَعَهُ وَقَدْ مَاتَ عَطَشًا نَابِطًا فِي رَأْسِهِ
 انا ظلم محمد را و من همواره با او بودم و او در سرش تشنه و عطشناک بمیرد

اذا الطلح اتخذ فاطمه عنده واجبت مع
 هرگاه که طلح در خانه فاطمه حاضر شد و او را پذیرفت

اَنَا ظِلُّ قَوْسٍ دَانَتْهُ الْخِيَرُ وَالْغَايِبِ
 انا ظلم قوس را که خیر و غایب را داند

قَبْرِ سَيِّدِي الْفَرَسِ مِنْ حَبْلٍ كَلْبٍ
 قبر منم از اسب من که با طناب سگ است

تَبَوُّهُ يَكُونُ فَا نَ وَآخِرُ طَبِيبَةٍ
 او را پرورش دهد تا که آخرین طبیب باشد

تَوَفَّيْتُ عِيَالًا بِأَلَمٍ فَلَيْتَ
 من مرگم را دیدم با غم و آه

وَقَبْرِ سَيِّدِي الْفَرَسِ مِنْ حَبْلٍ كَلْبٍ
 و قبر منم از اسب من که با طناب سگ است

وَأَخْرَجَ بَقِيَّةَ الْهَامِ صَدَقَاتٍ
 و او باقی مانده را صدقات داد

لَوْ كُنْتُ فِي بَيْتِهِمْ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ
 اگر من در خانه آنها بودم پیش از آنکه بمیرد

وَقَبْرِ سَيِّدِي الْفَرَسِ مِنْ حَبْلٍ كَلْبٍ
 و قبر منم از اسب من که با طناب سگ است

إِلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَيْنٌ ذَكْرٌ هَمٌّ
 به خدا توکل کردم چشمی که ذکر و همت است

وَأَخْرَجَ بَقِيَّةَ الْهَامِ صَدَقَاتٍ
 و او باقی مانده را صدقات داد

وَقَبْرِ سَيِّدِي الْفَرَسِ مِنْ حَبْلٍ كَلْبٍ
 و قبر منم از اسب من که با طناب سگ است

وَأَخْرَجَ بَقِيَّةَ الْهَامِ صَدَقَاتٍ
 و او باقی مانده را صدقات داد

وَأَخْرَجَ بَقِيَّةَ الْهَامِ صَدَقَاتٍ
 و او باقی مانده را صدقات داد

وَقَبْرِ سَيِّدِي الْفَرَسِ مِنْ حَبْلٍ كَلْبٍ
 و قبر منم از اسب من که با طناب سگ است

وَأَخْرَجَ بَقِيَّةَ الْهَامِ صَدَقَاتٍ
 و او باقی مانده را صدقات داد

